

onmiskkenbaar twee grote verdiensten gehad. In de eerste plaats wist hij binnen het FNV-district de onderling sterk verdeelde bonden steeds meer te overtuigen van het belang van samenwerking en eenheid binnen de FNV. Het resultaat werd niet in vage intentieverklaringen, maar vooral in de praktijk zichtbaar. Daarnaast heeft hij praktische inhoud gegeven aan het belang van een brede vakbeweging. Met directe belangenbehartiging van de leden als voorwaardelijke basis. Maar met evenveel aandacht voor invloedrijke vertegenwoordiging op plaatsen waar wordt gesproken en beslist over sociaal-economische aangelegenheden, over milieu, over ruimtelijke ordening, enzovoort. Zonder dat achttien Vijg de maatschappelijke betekenis van de vakbeweging te beperkt.

Voor Wim Vijg persoonlijk - en als zodanig is hij ook in de stad 'bekend' geworden - leidde dit tot talrijke vertegenwoordigingen in de meest uiteenlopende besturen, raden en commissies, waarbij zijn hart en dat van zijn activiteiten vooral in Rotterdam hebben gelegen.

Hij heeft zich er nooit voor hoeven opofferen. En speelde zijn eigen rol. Bij de Kamer van Koophandel, het Arbeidsbureau, de Anti-Discriminatieraad, de Rotterdamse Ontwikkelingsraad, Het Vrije Volk, Radio Rijnmond, de Provinciale Raad voor de Milieuhygiëne, de Erasmus Universiteit, de Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening, de commissie Albeda, de commissie Montijn, enzovoort, enzovoort, enzovoort.

Opvallend was dat Vijg hierbij het belang van de media pas relatief laat ontdekte. Zijn aanvankelijke terughoudendheid werd overwonnen door de erkenning van de enorme invloed ervan. Nadat hij vooral de krant meer ging zien en gebruiken als een machtig instrument in zijn dagelijkse werk, raakte hij als vanzelfsprekend ook bestuurlijk betrokken. Bij Het Vrije Volk, waar hij jarenlang voorzitter van het curatorium was en later bij Radio Rijnmond. Uiteindelijk debuteerde hij op 61-jarige leeftijd ook nog in de uitvoering en schreef in vier jaar tijd 176 columns voor Het Vrije Volk. Hij wist dat ze goed waren en genoot daar zonder enige bescheidenheid van.

Nogmaals gezegd: op het optreden en de persoon van Wim Vijg kijkt zeker niet iedereen met onverdeeld genoegen terug. Unaniem waardering was er slechts op één punt: hij bleef altijd en overal zichzelf: zeker geen dogmaticus, hoewel hij altijd gestructureerd en vanuit een sterk historisch besef dacht. Veranderingsbewust, niet te verwarren met veranderingsbelust. Met een geslepen poli-